

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/157/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010668
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:7913010668.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Trebišov Mgr. Jozef Nadzam na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.11.2023

rozhodol:

Obžalovaný A. B. C. D. E. F. G. , nar. XX.X.XXXX v H. I., trvale bytom
J. H., K. E. G. XX/XX

je vinný, že

dňa XX.XX.XXXX v L. na ul. H. M. pri vojenskom útvere v poobedňajších hodinách od poškodeného N. E. podvodným konaním vylákal finančnú hotovosť vo výške 1.370 €, za ktorú mu mal dodať 2000 l motorovej nafty, kde doposiaľ mu túto naftu nedodal a finančnú hotovosť nevrátil, čím poškodenému N. E., nar. X.X.XXXX, spôsobil škodu vo výške 1.370 €,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 44 Tr. zákona u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/91/2013 zo dňa 10.03.2014 ktorým mu bol podľa § 279 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov a rozsudkom Špecializovaného súdu Pezinok sp. zn. PK-2T/33/2015 zo dňa 17.03.2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/7/2016 zo dňa 18.08.2016, ktorým mu bol podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov nepodmienene a bol mu uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov,

pretože pokladá tieto tresty na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočné.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému N. E., nar. X.X.XXXX, bytom A., škodu vo výške 1.370,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 09.10.2013 obžalobu na obžalovaného A. B. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav veci:

Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že nie je pravdou, čo sa uvádza v uznesení o jeho stíhaní, tvrdil, že uvedený skutok nespáchal a viac k veci neuviedol iné skutočnosti.

Na hlavnom pojednávaní po poučení obžalovaný vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ďalej uvádzal, že v čase spáchania skutku na mieste činu nebol, vo večerných hodinách bol v L. O. B. K. O. J., tvrdil, že poškodeného Osifa pred skutkom nepoznal až do momentu, keď bol podrobený konfrontácii s touto osobou. Takisto uvádzal, že svedkov P., Nemogu videl prvýkrát až pri konfrontáciách. Obžalovaný uvádzal, že si nevie vysvetliť, z akého dôvodu ho usvedčuje poškodený, možno si ho mýli s nejakou inou osobou. Obžalovaný uviedol, že v októbri 2012 pravidelne takmer denne chodil do L. za svojou už vyššie uvedenou priateľkou, vo vojenskom útvere v L. nikdy nebol, ale vie, kde sa nachádza. Obžalovaný ďalej uviedol, že v čase spáchania skutku nebol v riadnom pracovnom pomere, nemal uzavretú žiadnu pracovnú dohodu, pomáhal opravovať doma motorové vozidlá, pričom jeho otec je živnostníkom, ale na inú činnosť než je oprava motorových vozidiel. Ďalej obžalovaný uviedol, že mal uzavreté s mobilnými operátormi a to s O2 a Orange zmluvy, a používal dve telefónne čísla, v čase skutku používal kartu Orange, nepamätal si celé číslo, ale koncovka bola 411, potvrdil, že v istom čase používal aj číslo XXXX XXX XXX, ale pokiaľ ide o toto mobilné číslo, kartu odovzdal D. H., ktorý ju používal od januára 2011 a túto skutočnosť mu môže potvrdiť jeho matka H. B..

Z výsluchu svedka poškodeného N. E., tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pred spáchaním skutku ho kontaktoval kamarát M. M., ktorý mu uviedol, že mu môže zabezpečiť lacnejšiu naftu a to po 0,70 Eur za 1 liter, na čo uviedol, že má záujem, dňa 12.10.2012 M. prišiel za ním, spoločne vycestovali na osobnom motorovom vozidle patriace poškodenému do L., na benzínovom čerpadle OMV čakala osoba, ktorú dovtedy nepoznal a o ktorej už vie, že sa volá N. P., ktorý nasadol do vozidla k ním, išli ku kasárňam, kde zastavili neďaleko hlavného vchodu, P. telefonoval obžalovanému, ten vyšiel cez hlavný vchod, resp. spred hlavného vchodu k jeho vozidlu, rozprávali sa spoločne, dohodli sa na cene a na množstve nafty, obžalovaný žiadal vopred X XXX,- Eur, na čo mu uviedol, že túto sumu zaplatí až po tom, keď bude preložená nafta do vozidla jeho kamaráta, ktorého požiadal o prevoz a ktorý čakal neďaleko kasárni so svojim vozidlom. Obžalovaný mu tvrdil, že peniaze potrebuje dopredu pre ďalšiu osobu, u ktorej má zabezpečenú naftu, s čím nesúhlasil, na čo obžalovaný odišiel údajne zisťovať, či možno uzavrieť obchod aj za takýchto okolností. Na to spoločne na svojom vozidle odišiel so P. do mesta, kde z bankomatu L. B. vybral sumu niečo pod 1 000,- Eur, pričom M. zostal pri kasárňach, so P. sa potom spoločne vrátili ku kasárňam, k vozidlu prišiel opäť obžalovaný a to išiel cez hlavnú bránu kasárni, dohodli sa, že počká pri bočnom vchode kasárni na vozidlo, ktoré vyvezie z kasárni naftu, za ktorým mali ísť svojím vozidlom a s vozidlom kamaráta, na ktoré sa mala preložiť nafta a následne dostane zaplatené po preložení nafty dohodnutú sumu. Na obžalovaného a na vozidlo, ktoré malo priviezt' naftu, čakali na konci kasárni neďaleko autobusovej zastávky, čo trvalo asi 1 hodinu, následne pribehol obžalovaný, nevie, či cez hlavný vchod alebo bočný vchod, sadol do vozidla, z ktorého predtým vystúpil M., ukázal mu obálku a v nej peniaze, on si obálku otvoril, peniaze prepočítal a povedal, že tam nie je 1 400,- Eur, ale iba 1 370,- Eur, na čo z vozidla vystúpil aj s obálkou a peniazmi, a odišiel smerom ku kasárňam, nevie, či do kasárni vošiel alebo nie. Nejaký čas čakali vo vozidle na auto s naftou, ale keďže toto nešlo, požiadal P., aby telefonicky zavola obžalovanému, že o naftu už nemá záujem a nech príde vrátiť peniaze, čo sa nestalo a po nejakom čase od kasárni s vozidlom odišli. Uviedol, že ešte vtedy volal zo svojho mobilu, do ktorého si uložil telefónne číslo obžalovaného, ktoré ešte aj toho času má uložené v nejakom mobile, čo preukázal tým, že samosudcovi ukázal uložené telefónne číslo XXXX XXX XXX. Prokurátor požiadal svedka na hlavnom pojednávaní, aby sa otočil smerom na obžalovaného, uviedol, či v prípade obžalovaného ide o tú osobu, s ktorou mal uzavrieť 12.10.2012 dohodu o kúpe nafty, na čo svedok uviedol, že v roku 2012 obžalovaný vyzeral inakšie, bol podstatne chudší, dnes by ho možno ani nepoznal, ale v čase prípravného konania počas vykonávania konfrontácie ho poznal

jednoznačne a v tom čase vyzeral inakšie než dnes. Ďalej uviedol, že pri telefonickej komunikácii hlas obžalovaného znel rovnako ako pri osobnom kontakte v inkriminovanom čase. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaný bol v tom čase oblečený v maskáčoch, teda ako vojak, na nohách mal kanady, ale nemal pripnutú na hrudi žiadnu visačku s menovkou ani s hodnotou, čo mu bolo divné, ale keďže ho M. uistil, že P., ktorý mal sprostredkovať predaj nafty verí, s obchodom súhlasil.

Z výsluchu svedka L. Q., tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v čase skutku bol príslušníkom vojenského útvaru v L., inkriminovaný deň bol v práci, ale už si nespomína, čo robil, ale určite sa nestretol s N. E., takúto osobu ani nepozná, tvrdil, že prístup k vojenskej naftě nemá, keďže pôsobí ako mierič mínometu, uviedol, že majiteľa telefónneho čísla XXXX XXX XXX nikdy nevolal, od žiadneho muža dňa 12.10.2012 nezobral finančnú hotovosť vo výške 1 370,- Eur. Rovnako uviedol, že nepozná ani obžalovaného, tvrdil, že do kasárni možno vojsť hlavným vchodom pre osoby, vedľa ktorého je aj vstup pre vojenskú techniku, teda motorové vozidlá, uviedol, že do kasárni vchádzajú osoby cez malú bráničku oplotenia od ktorého je miestnosť dozorného vzdialená asi 5 metrov, jednoznačne potvrdil, že fyzická osoba, ktorá nemá v kasárňach čo robiť sa môže dostať na vzdialenosť 5 metrov za bráničku, čiže je na území kasárni.

Z výsluchu svedkyne H. B., ktorá bola vypočutá iba na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je matkou obžalovaného. Uviedla, že dňa 05.12.2012 prišli do materskej školy, kde pracuje, za ňou dvaja vyšetrovatelia, ktorí sa pýtali na telefónne číslo XXXX XXX XXX, na čo im uviedla, že má zmluvu o pripojení s týmto telefónnym číslom, ale toto už dlhšie nepoužíva, pretože odovzdala SIM kartu s týmto číslom svojmu synovi, uviedla, že syn po tom, čo mu odovzdala uvedenú kartu, túto používal niekedy v roku 2010, ale následne ju mal upozorniť, aby mu už na toto číslo netelefonovala, pretože ho odovzdal inej osobe, nejakému svojmu známemu s prezývkou Loňa, nevedela sa vyjadriť, či osobu s prezývkou Loňa videla u nej, alebo u starých rodičov, následne však na otázku obhajcu, či má vedomosť o tom, že jej kartu, ktorú odovzdala synovi mohla používať aj iná osoba okrem syna, uviedla, že sa k tomu nevie vyjadriť. Svedkyňa ďalej uvádzala, že v inkriminovaný deň teda 12.10.2012 syn nemohol byť v čase spáchania skutku v L., pretože sa nachádzal doma a to asi do 13:00 hod., keď opravoval vozidlo na inej ulici vo Veľkých Kapušanoch u jej rodičov, pričom bol doma aj pre nejakú súčiastku.

Z výsluchu svedka N. P. vyplynulo, že niekedy koncom roka 2012 bol na benzínke OMV v Trebišove, kde nejaký neznámy mladý muž vo veku 20 až 25 rokov, vysokej štíhlej postavy, ostrihaný dohola mu ponúkol na predaj lacnú naftu, o nejaký čas sa stretol s kamarátom M. M., ktorého sa opýtal, či nemá záujem o lacnú naftu, na čo mu o nejaký čas M. volal, že má záujem o kúpu nafty jeho nejaký známy. Neznáma osoba, ktorá mu ponúkla lacnejšiu naftu, vystupovala pod menom L., na predaj ponúkala 2 000 litrov nafty po 0,70 Eur za liter a táto osoba mu dala na seba aj telefónne číslo. Asi po týždni po tom, čo mu volal M., že má záujem o kúpu nafty jeho kamarát, sa telefonicky spojil s uvedenou osobou, ktorý sa predstavil ako L., že má záujemcu o kúpu nafty, v inkriminovaný deň sa stretol na benzínovom čerpadle OMV v Trebišove, kde prišiel za ním M. s neznámou osobou, ktorý sa mu predstavil ako N., sadli si do auta a išli ku kasárňam k hlavnému vchodu, telefonicky zavolať L. na mobil, ten prišiel cez hlavný vchod z kasárni k autu, kde sedeli, L. mal oblečené vojenské maskáče, rozprával sa vonku mimo vozidla s Osifom, zrejme sa dohadovali o kúpe nafty, počul, že sa dohodli na kúpe 2 000 litrov nafty za sumu X XXX,- Eur a vymenili si navzájom telefónne čísla. Uvedený L. chcel peniaze vopred, s čím ale N. E. nesúhlasil s tým, že peniaze mu dá až po tom, keď nafta bude naložená v jeho vozidle, L. mu na to uviedol, že toto musí oznámiť 3 osobe v kasárňach, či s tým bude súhlasiť až potom bude nafta. Svedok uviedol, keďže N. E. nemal pri sebe sumu peňazí, ktorú od neho požadoval L., spoločne s poškodeným E. išli k bankomatu L. B. v L., kde tento vybral peniaze a následne sa vrátili pred kasárne, Osif telefonicky volal L., kde tento po chvíli vyšiel cez hlavný vchod z kasárni, uviedol mu, že peniaze už má, ale mu ich dá až vtedy, keď bude preložená nafta, na to L. opäť odišiel smerom k hlavnému vchodu ku kasárňam, s vozidlom poškodeného išli na koniec kasárni, zaparkovali pri autobusovej zastávke a čakali, po čase prišiel uvedený L., nastúpil do vozidla, spoločne s E. prepočítali peniaze v aute, dali ich do obálky, kde obálku zobral L., ktorý následne z auta vystúpil, kde v ruke držal obálku s peniazmi a rýchlym krokom odišiel smerom k hlavnému vchodu kasárni, kde už nevidel, či vošiel dnu do kasárni alebo nie. Následne asi hodinu čakali, čo sa bude diať, či vyjde vozidlo z kasárni s naftou, ale keďže nikto nešiel a N. E. bol už nervózný, zavolať L. a povedali, že E. už naftu nechce, aby mu prišiel vrátiť peniaze, na čo už však uvedený L. neprišiel, na miesto prišli policajti, ktorí všetkých zobrali na políciu do L.. Svedok tvrdil, že A. B. z J. H. nepozná.

Z výsluchu svedka M. M. vyplynulo, že dňa 12.10.2012 okolo 12:00 hod. sa stretol s kamarátom N. E., ktorého sa pýtal, či nechce kúpiť motorovú naftu za sumu 0,70 Eur za liter, ktorý obchod mu mal ponúknuť jeho známky N. P. z L., N. E. s podmienkami kúpy nafty súhlasil, preto na jeho aute išli do L. na benzínové čerpadlo OMV, počas jazdy z A. sa zastavili za jednou osobou neznámym mužom, ktorý na svojej dodávke značky IVECO išiel za nimi do L., kde následne na nich čakal na parkovisku pri Vagónke za L. neďaleko vojenského útvaru, do L. došli okolo 13:00 hod., na benzínke zobrali do vozidla N. P. a išli ku kasárňam, tu na nich čakal už muž vo veku asi 25 rokov, vystupoval pod menom L., mal oblečené vojenské maskáče a zaťahoval maďarským prízvukom. Počas vyšetrovania sa dozvedel, že uvedený L. sa v skutočnosti volá A. B.. Po príchode ku kasárňam došiel obžalovaný k ich vozidlu, na ktorom došli a s N. E. sa dohadovali na kúpe nafty, počul, že sa dohodli na kúpe 2 000 litrov za sumu X XXX,- Eur, kde obžalovaný chcel peniaze vopred, ale E. povedal, že peniaze mu dá až po tom, keď bude nafta preložená na iné vozidlo, s čím najprv obžalovaný nesúhlasil, povedal, že peniaze musí dať 3 osobe v kasárňach a až potom bude nafta, s čím nakoniec N. E. súhlasil, povedal obžalovanému, že pri sebe nemá toľko peňazí, že musí ísť do bankomatu, následne spoločne so P. na vozidle poškodeného išli do mesta L. vybrať peniaze z bankomatu, on ostal stáť na chodníku a čakal kým sa vrátia, po ich vrátení sa pred kasárňami, sadol si k nim do vozidla, cez hlavný vchod v kasárni vyšiel obžalovaný, ktorému E. povedal, že peniaze už má, ale mu ich nedá, ale až vtedy, keď bude prekladať naftu do jeho auta, s čím obžalovaný súhlasil, povedal, aby išli autom na koniec kasárni, čo urobili a zaparkovali pri autobusovej zastávke, asi o 45 minút prišiel k ich autu A. B., vystúpil z auta a nastúpil obžalovaný na zadné sedadlo, kde z vonku videl ako spoločne E. a B. prepočítavali peniaze, dali ich do obálky, obálku vzal do ruky obžalovaný A. B., ktorý následne z auta vystúpil, kde v ruke držal obálku s peniazmi a rýchlym krokom odišiel smerom k hlavnému vchodu, kde následne čakali, kedy sa objaví vozidlo s naftou a keďže toto neprichádzalo, poškodený už bol nervózny, následne odišli smerom von z mesta L., kde čakali pri záhradkách a keďže vozidlo s naftou neprišlo, odišli preč. Svedok uviedol, že so P. sa pozná už dávnejšie, niekedy pracoval ako vodič motorového vozidla, kde vozil ženy do Rakúska, o čom P. vedel a preto mu zrejme aj ponúkol kúpu nafty. Na hlavnom pojednávaní M. M. uviedol, že si je istý, že obžalovaný v aute prepočítal peniaze, ktoré boli vybraté z obálky a takisto videl ako s obálkou a peniazmi odchádzal smerom ku kasárňam.

Z výsluchu svedka P. H. príbuzného obžalovaného vyplynulo, že na udalosti si pamätá, pretože 14.10.2012 v M. zomrel v Trebišovskej nemocnici pradedo jeho vnuka A. B., pričom vnuk od rána do 17:00 hod. bol u nich doma, kde opravoval svoje vozidlo a potom následne večer okolo 18:00 hod. išiel A. do Trebišovskej nemocnice sa rozlúčiť so svojím pradedom.

Z výsluchu svedka K. J., ktorý bol vypočutý iba pred súdom vyplynulo, že v inkriminovanom čase bol príslušníkom armády, pracoval vo vojenskom útvere, uviedol, že obžalovaného ani N. E. nepozná, v inkriminovaný deň vykonával službu na bráne ako pomocný dozorného, uviedol, že na vstupe do kasárni sú 3 stanovišťa, hlavná brána pre vstup motorových vozidiel, 2 stanovište je pre vstup osôb do objektu kasárni kadiaľ chodia vojaci, ktorí sa musia preukázať preukazom, rovnako aj civilný zamestnanci, rovnako to platí aj na iné osoby, ktoré sa preukazujú občianskym preukazom, zapisujú sa do knihy, pri odchode týchto osôb sa takisto zapíše do knihy čas ich odchodu. Svedok potvrdil, že od malej bráničky, teda od oplotenia kasárni pre vstup osôb k stanovištiu pred pomocného dozorného je vzdialenosť asi 5 metrov, uviedol, že od bráničky až po stanovište pomocníka dozorného sa môže dostať akákoľvek fyzická osoba.

Z výsluchu svedka D. B., brata obžalovaného, ktorý bol vypočutý iba na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že vie, že v inkriminovanom čase obžalovaný používal telefónne čísla s počiatočným číslom 0917 alebo 0907, na ďalšie čísla si však nevedel spomenúť.

Z výsluchu svedka N. R., ktorý je v kamarátskom vzťahu s obžalovaným vyplynulo, že obžalovaný od roku 2012 mu volal z jedného mobilného telefónneho čísla, pričom mu obžalovaný tvrdil, že to bolo z paušálu, na otázku, či vie o tom, že by koncom roku 2012 mal aj iný mobil alebo používal iné číslo svedok uviedol, že o tom nevie.

Z výsluchu svedka R. E., ktorý bol vypočutý takisto iba na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je kamarátom obžalovaného, nevedel uviesť, či od roku 2010 mu obžalovaný volal z jedného alebo z dvoch čísiel, na otázku obžalovaného, či mu volal iba z jedného čísla svedok uviedol, že áno, ale následne na ďalšiu otázku uviedol, že jednoznačne netvrdí, že mu obžalovaný volal iba z jedného čísla.

V zápisnici o konfrontácii medzi obžalovaným a svedkom poškodeným N. E., svedok poškodený N. E. usvedčuje obžalovaného A. B. zo spáchania skutku a popisuje skutok tak, ako to opisoval v zápisnici o jeho výsluchu v prípravnom konaní, ako aj pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným A. B. a svedkom M. M. vyplýva, že svedok M. takisto usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku a takisto popísal skutok podobne ako pri svojom výsluchu v prípravnom konaní, ako aj pri výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným a svedkom N. P. vyplýva, že sa navzájom nepoznajú, nikdy v živote sa nevideli. Svedok N. P. v zápisnici o konfrontácii tvrdil, že osoba, ktorá sa mu predstavila ako L., sa vôbec nepodobala na obžalovaného A. B., pretože bol silnejšej postavy a mal dlhšie vlasy. Ďalej poznamenal, že od dátumu spáchania skutku už uvedeného neznámeho muža pod menom Tibor nevidel.

Z výpisu z účtu, majiteľom ktorého je D. G. vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX bola vybratá suma 800,- Eur z bankomatu L. B. na ulici A. N. P. v L. v čase o 13:32 hod..

Z odpovede NsP Trebišov, a. s. vyplýva, že C. P., nar. XXXX, naposledy bytom J. H. bol hospitalizovaný v nemocnici, a to od 10.10.2012 do 13.10.2012 na oddelení tuberkulózy a respiračných chorôb, následne bol preložený na interné oddelenie – JIS, kde XX.XX.XXXX zomrel.

Zo zmluvy o pripojení uzavretej medzi spoločnosťou Orange Slovensko, a. s. a obžalovaným A. B. dňa 19.01.2011 vyplýva, že obžalovanému bola poskytnutá SIM karta s telefónnym číslom XXXX XXX XXX.

Z výpovede zmluvy o pripojení uzavretej medzi E. a H. B. vyplýva, že H. B. dala výpoveď zmluvy o pripojení, na základe ktorej získala SIM kartu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, výpoveď je dátumovaná dňom 20.02.2013.

Z náčrtku vypracovaného na hlavnom pojednávaní dňa 18.09.2014 vyplýva situácia umiestnenia kasární a to najmä vzdialenosť od bráničky oplotenia kasární k stanovištiu dozorného, ktorá predstavuje 5 metrov a náčrtok bol vypracovaný na základe výpovedi svedkov.

Zo zápisnice o výsluchu svedka v inej trestnej veci, a to Prezídia Policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry, expozitúra Východ v trestnej veci obvinených A. B. a spol., ktorá zápisnica je dátumovaná 26.03.2014 okrem iného vyplýva tvrdenie svedka N. P., že A. B. pozná iba z videnia a nekontaktujú sa.

Z oznámenia Veľvyslanectva SR v Londýne vyplynulo, že osobe s menom D. H. bola ich prostredníctvom doručovaná zásielka na známu adresu, pričom podľa záznamov pošty N. A. sa adresát odsťahoval, preto nebolo možné doručiť zásielku súdu. Predmetom tejto zásielky doručovanej uvedenej osobe bolo predvolanie svedka D. H. na hlavné pojednávanie 14.01.2016.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol 4krát odsúdený, najmä za majetkovú trestnú činnosť, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp. zn. 1Tk/1/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu zo dňa 15.03.2023, kde bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/91/2013 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 10.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.03.2014 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru v časti samostatne a v časti formou spolupáchateľstva, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 rokov.

Z rozsudku Okresného súdu Košice I. sp. zn. 1Tk/1/2014 zo dňa 12.09.2022 vyplýva, že obžalovaný A. B. bol uznaný vinným z pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov, formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 270 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a podľa § 44 Tr. zákona bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/91/2013 zo dňa 10.03.2014 a vzhľadom k odsúdeniu rozsudkom Špecializovaného súdu v Pezinku sp. zn. PK-2T/33/2015 zo dňa

17.03.2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/7/2016 zo dňa 18.08.2016, kde mu bol uložený podľa § 221 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a bol mu uložený ochranný dohľad na 2 roky, pretože tresty uložené týmito rozhodnutiami sa považujú na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočné.

Z rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-2T/33/2015 zo dňa 17.03.2016 vyplýva, že okrem iných obžalovaný A. B. bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/7/2016 zo dňa 18.08.2016 vyplýva, že bol zrušený rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-2T/33/2015 okrem iného vo výroku o treste u obžalovaného A. B. a obžalovanému A. B. bol uložený trest odňatia slobody podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona a iných vo výmere 12 rokov v ústave s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, pretože 12.10.2012 pri vojenskom útvere v L. vylákal od poškodeného N. E. finančnú hotovosť vo výške 1 370,- Eur, za ktoré mu mal dodať motorovú naftu v objeme 2 000 litrov, pričom túto nedodal, finančnú hotovosť od neho prevzal a túto mu nevrátil, čiže obohatil seba, poškodeného uviedol do omylu a spôsobil mu malú škodu. Obžalovaný v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní popieral spáchanie skutku, v prípravnom konaní sa vyjadril iba stručne, že to, čo sa mu kladie za vinu sa nezakladá na pravde, na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, uvádzal, že poškodeného N. E. nepozná, takisto nepoznal ani svedkov M. a N. P.. Obžalovaný tvrdil, že v inkriminovaný deň bol v L., ale až vo večerných hodinách za svojou priateľkou, kde pred spáchaním skutku ako aj neskôr mal navštevovať takmer denne svoju priateľku. Tvrdil, že pokiaľ ho usvedčuje obžalovaný, ide zrejme o omyl v osobe a skutok musela spáchať iná osoba.

Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje jednoznačne svedok poškodený N. E., ktorý popísal priebeh skutku, ako aj celkový dej a okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku totožne, tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, tie isté skutočnosti v konaní uvádzal aj svedok M.. Svedok N. P. vypovedal, tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a v zápisnici o konfrontácii v prospech obžalovaného, tvrdil, že obžalovaného videl prvýkrát pri konfrontáciách, pred svojim výsluchom ho vôbec nepoznal, aj tento svedok v podstate popísal skutok podobne ako svedkovia N. E. a M. M.. Vychádzajúc z výsluchov svedkov E., M. a P. je zrejme, že došlo k spáchaniu skutku v inkriminovanom čase na inkriminovanom mieste, z výpovedi svedkov E. a M. je zjavné, že tento skutok spáchal obžalovaný, z výpovedi svedka P. vyplýva, že k spáchaniu skutku došlo v uvedenom čase na inkriminovanom mieste, ale skutok mala spáchať iná osoba a teda zo strany poškodeného, ako aj svedka M. M. ide o omyl v osobe. Pokiaľ ide o svedka N. P., súd poukazuje na skutočnosť, že to bol práve on, ktorému mal ponúknuť naftu na predaj neznámy muž, ktorý sa mu predstavil ako L. a dal mu aj telefonický kontakt na seba, pričom je zrejme z okolností a z vykonaného dokazovania, že ide o mobilné telefónne spojenie, ktoré v čase spáchania skutku mal užívať obžalovaný, resp. zmluva o pripojení znela na jeho matku p. B.. Z výpovedí uvedených troch svedkov vyplýva okrem iného, že pred skutkom, počas skutku svedok poškodený si vymenil telefonicky kontakt s obžalovaným, aj telefonicky kontaktoval obžalovaného. Obžalovaný sa v konaní ohľadne tohto telefónneho čísla bránil tým, že síce toto telefónne číslo užíval istý čas, ktoré mu poskytla jeho matka, ale od začiatku januára 2011 údajne mal SIM kartu s týmto telefónnym číslom poskytnúť nejakému D. H.. Súd predvolal túto osobu z jeho známeho bydliska vo Veľkej Británii, čo sa nepodarilo a čo vyplýva z oznámenia Veľvyslanectva SR v Londýne. Pokiaľ ide o uvedené telefónne čísla zo zmluvy o pripojení je zrejme, že zmluva bola uzavretá medzi matkou obžalovaného a spoločnosťou Orange a vypovedaná bola až v roku 2013, teda po spáchaní skutku. Obžalovaný sa v konaní bránil návrhom na vypočutie svedkov, ktorí mali potvrdiť, že v inkriminovanom čase, teda 12.10.2012 telefónne číslo, cez ktoré počas skutku s ním mal komunikovať svedok poškodený N. E., ako aj svedok N. P. nepoužíval, súd vypočul ohľadne tejto skutočnosti troch svedkov a to brata obžalovaného D. B., svedka N. R. a svedka R. E., a to až v konaní pred súdom, pričom z ich výpovedí jednoznačne nevyplývalo, že by v inkriminovanom čase bol používal

iba jediné telefónne číslo, a to iné než XXXX XXX XXX, prostredníctvom ktorého mal svedok poškodený E. komunikovať v čase spáchania skutku s obžalovaným. Uvedení svedkovia jednoznačne nevyvrátili, že v čase spáchania skutku toto telefónne číslo obžalovaný už nepoužíval. Navyše pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného, že SIM kartu s týmto telefónnym číslom odovzdal nejakému D. H., svedkyňa H. B., jeho matka najprv tvrdila, že je pravdou, že odovzdala SIM kartu s týmto telefónnym číslom synovi, ale ten ju následne pred spáchaním skutku vraj upozornil, aby mu na toto telefónne číslo už nevolala, pretože ho odovzdal nejakému „D.“, ktorá skutočnosť v konaní pre nemožnosť vypočutia svedka H. nebola jednoznačne preukázaná. Obžalovaný v konaní uviedol, že táto osoba D. H. má byť z S. a má pracovať vo Veľkej Británii a občas sa mal aj zastaviť vo J. H., pričom túto skutočnosť poškodená svedkyňa H. B., matka obžalovaného nepotvrdila, a navyše táto svedkyňa v konaní pred súdom na záver svojho výsluchu uviedla na otázku, či má vedomosť o tom, či jej kartu s uvedeným telefónnym číslom mohla používať iná osoba okrem syna, sa nevedela k tejto otázke vyjadriť.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností vzťahujúcich sa na používanie vyššie uvedeného telefónneho čísla v čase spáchania skutku je zrejmé, že obžalovaný svoju obranu nepreukázal, že toto telefónne číslo jednoznačne v októbri 2012 nepoužíval, ale používala ho iná osoba, preto vystala otázka, ak odovzdal uvedenú SIM kartu s predmetným telefónnym číslom osobe pracujúcej v Anglicku, ako je možné, že obžalovaný ako aj svedok N. P. sa dostali k tomuto číslu a ktoré malo byť získané od neznámej osoby, ktorý sa mal predstavovať s menom L.. Vzhľadom k uvedeným nezrovnalostiam, súd obrane obžalovaného ohľadne nepoužívania uvedenej SIM karty s uvedeným číslom neverí. V konaní boli vypočutí aj svedkovia, resp. vypovedali v prípravnom konaní svedkovia, ktorí mali potvrdiť obžalovanému alibi v čase spáchania skutku, svedok H., starý otec obžalovaného v prípravnom konaní tvrdil, že 12.10.2012 obžalovaný pracoval u neho, opravoval si svoje vozidlo a to až do večera do 17:00 hod. a večer o 18:00 hod. mal odísť do L. do nemocnice rozlúčiť sa so svojim pradedom, ktorý bol v zlom zdravotnom stave a ktorý dňa 14.10.2012 aj zomrel, čo vyplýva z potvrdenia NsP L., a. s.. Rovnako aj svedkyňa H. B., matka obžalovaného tvrdila, že obžalovaný sa v inkriminovaný deň zdržiaval doma vo J. H., kde opravoval vozidlo u starého otca a to až do 13:00 hod. a teda v čase spáchania skutku nemohol byť v L.. V tejto súvislosti súd poukazuje na výpovede obžalovaného, ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom takúto skutočnosť ani v najmenšom nespomínal, tvrdil, že v čase spáchania skutku nebol zamestnaný, nemal žiadnu pracovnú zmluvu alebo dohodu, ale nijakým spôsobom netvrdil, že v inkriminovaný deň nejaké motorové vozidlo vo J. H. opravoval, tvrdil iba, že vo večerných hodinách mohol byť na návšteve u svojej priateľky v L..

Vzhľadom k vyššie uvedenému, keďže obžalovaný svoju obranu nezakladal na tomto alibi, že v čase spáchania skutku bol na inom mieste, a toto alibi mu potvrdzujú osoby blízke, jeho príbuzní matka a starý otec, a sám obžalovaný o tomto alibi počas konania ani nevedel, súd sa domnieva, že tvrdenia svedkov, že v čase spáchania skutku bol obžalovaný vo J. H. neveril, a to vzhľadom k samotnej skutočnosti, že obžalovaný ani v najmenšom tieto skutočnosti neprezentoval.

Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že usvedčujúci svedkovia a to N. E., M. M. popísali priebeh skutku v podstate rovnako ako svedok vypovedajúci v prospech obžalovaného a to N. P., tento potvrdil okrem iného vo svojej výpovedi, že dokonca bol s poškodeným N. E. na jeho vozidle pri bankomate Tatra banky v Trebišove, kde odišli od kasárni, kde poškodený vybral nejakú sumu a s peniazmi sa vrátili naspäť ku kasárňam. Tento aj potvrdil, že poskytol poškodenému telefónne číslo údajného L. a že aj došlo ku komunikácii medzi svedkom poškodeným a obžalovaným prostredníctvom uvedeného telefónneho čísla. Svedok P. okrem iného ale tvrdil, že osobu obžalovaného, teda A. B. nepozná, ale v tejto súvislosti je veľmi nedôveryhodné, že pokiaľ takúto osobu nepoznal, ako mohol poskytnúť on sám poškodenej osobe telefónne číslo, ktoré používala pred spáchaním skutku matka obžalovaného, resp. mal používať samotný obžalovaný. Súd neverí tvrdeniam svedka P., v konaní bola aj zápisnica o výsluchu tohto svedka v inom trestnom konaní, kde tvrdil, že A. B. pozná iba z videnia. Je zvláštne, že tieto dve osoby vystupujú nielen v tomto konaní, ale aj v inej trestnej veci, kde bol obžalovaný uznaný vinným spolu s ďalšími osobami obžalovanými pre trestný čin vydierania.

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd sa domnieva, že zo strany svedka, ktorý vypovedal v prospech obžalovaného a to N. P., ide o zavádzajúcu výpoveď v snahe napomôcť obžalovanému vyvinieť sa z predmetnej trestnej činnosti, navyše sám svedok uviedol, že za sprostredkovanie predaja tovaru mal byť odmenený sumou 200,- Eur.

Z vyššie uvedených skutočností nemožno vylúčiť, že samotný svedok P. mal byť nápomocný k spáchaniu predmetného trestného činu, čo sa v konečnom dôsledku v tomto konaní nepreukázalo. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, súd uznal vinu obžalovaného a zaviazal ho nahradiť poškodenej osobe spôsobenú škodu. Súd navyše poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný v minulosti bol už viackrát odsúdený za majetkovú trestnú činnosť, keď sa snažil podobnými konaniami zabezpečiť si finančné prostriedky, je zrejmé, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku nezamestnaný a nemal žiaden príjem. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že vzhľadom k predchádzajúcim odsúdeniam a uloženým trestom obžalovaný má zjavnú tendenciu k páchaniu majetkovej trestnej činnosti.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný spáchal skutok predtým, než bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/91/2013, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody a takisto bol vyhlásený pred spáchaním skutku rozsudok Špecializovaného súdu v Pezinku, a to v roku 2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov nepodmienečne, ako aj uložený ochranný dohľad v trvaní 2 rokov, do úvahy teda pripadalo uloženie súhrnného trestu k vyššie uvedeným dvom rozhodnutiam Okresného súdu v Michalovciach a Špecializovaného súdu v Pezinku. Za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému možno uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Z rozhodnutia špecializovaného trestného súdu vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu, súd sa domnieva, že trest uložený vo výmere 12 rokov nepodmienečne je tak vysoký, že tento trest ako aj podmienený trest uložený obžalovanému Okresným súdom Michalovce sú na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočné, preto upustil od uloženia súhrnného trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.